Ч. 143. Львів, Второк, дня 27. червня (10. липня) 1900. Річник IV.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австри:

на цілий рік	10 зр. (20 кор.)
на пів року	5 зр. (10 кор.)
на чверть року	2·50 зр. (5 кор.)
на місяць	85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік	16 рублів або 36 франків
на пів року	8 рублів або 16 франків

Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що [illegible] крім неділь і руских [illegible] о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під [illegible] ул. Коперника (Лїндого ч. 9.) Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лиш на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по [illegible] 10 кр. від стрічки, а в »Надісланім« 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Німецкі національ і польске „Коло“.

Польске «Коло» зробило добре і розумно, що по закритю державної ради ухвалило вести політику «свобідної руки», а не вязати ся, тим меньше лучити ся з німецкою лївицею, чого домагала ся частина послів лївого крила в «Колї», зложеного головно з жидів і пос. Рутовского. Зробило «Коло» розумний крок, що не дало ся заманити Німцям в лїво, хоч дехто з тих Німців обіцював Полякам золоті гори, наколи би они вернули до політики пок. Земялковского і послужили лївици до потоптаня національних прав судетских і альпейских Славян.

Нинї показує ся вже наглядно, що Поляки були би себе цїлком з'ізолювали, наколи би були дали зловити ся на т. зв. charte blanche Хлюмецкого і прилягли до лївиці. Задушевну хитрість лївиці виявив на днях в річи своїй перед виборцями в Градци пос. Леміш, а наколи хто, то Поляки повинні бути єму вдячні за щирість, з якою він до них віднїс ся. Леміш сказав між иньшим:

«Австрийских Німців спасе лише радикалїзм — в дусї Шенерера. Керберови годї вірити, хоч він до Німців відносить ся будьто приязно. Др. Кербер намірив пійти середущою дорогою, але для т. зв. «Regierererei in der Mitte» минули часи безповоротно в Австриї. Парлямент пережив ся вже. Не буде добра в державі, доки не знищимо всяких Кайцлїв, Резеків, Льобковічів та Шварценберґів, сих ворогів нїмецкої управи. Нам треба домагати ся цїлковитого подїлу Чехії, спиненя аґітаторскої роботи полудневих Славян і знищеня католицких людовців в постати всяких Карльонів та Гаґенгоферів. З д-ром Кербером мусимо так почислити ся, як почислили ся ми з Баде'їм та Туном. Д-ра Кербера мусимо поборювати з всею рішучостию за §. 14. Се не Клярі. Рівнож мусимо безпощадно знищити всяку миротворну акцию таких Ґрабмайрів і Лїхтенштайнів».

По тій інтродукциї сказав пос. Леміш про Поляків і католицких людовців дослівно таке:

«Про яку-небудь коалїцию з Поляками та кат. людовцями нам не вільно і думати. Ми стоїмо при нашій зеленосьвятній проґрамі, а ся проґрама домагає ся від'окремішненя Галичини. Яворский хотїв вступити з нами в союз, бо — zu lange fliesst kein oesterreichisches Geld mehr nach Galizien. Хто хоче з нами сполучити ся, сей мусить передовсїм пристати на нашу зеленосьвятну проґраму. Нїкому з Нїмців не може впасти на гадку: «пактувати» з Поляками. Рівнож виключена всяка сполука з католицкими людовцями. Ми не вернемо вже нїколи до часів коалїциї».

Погляди Леміша похвалив відтак пос. Гофман Велєнгоф, Дершата, Штерк і другі, а збори виборців ухвалили відтак відповідні до сих поглядів резолюциї.

Голос Леміша виявив докладно задушевні змаганя нїмецких націоналів, клюбу, що числить враз з Шенерериянами до 50 послів і надає нинї тон полїтицї всеї лївиці. Націонали не вірять вже теперішному правительству, будуть поборювати д-ра Кербера за єго »Regierererei in der Mitte« і будуть змагати або до систованя конституциї, позаяк в їх очех »парлямент вже пережив ся«, або до обнятя керми управи в тім дусї, щоби супроти Чехів здвигнути китайский мур, альпейских Славян, кат. людовців і ческу шляхту знищити до накорінка, а Галичину усунути раз на все від всяких впливів на державні справи, подавши їм повну автономію, але зачинивши перед ними на три ключі державний скарб.

Се, що Леміш висказав, є, або буде небавом артикулом віри всеї лївиці. Хто не хотїв забути, той чейже пригане собі ті хвилї, коли Функе яко провідник лїбералів і Люеґер яко шеф антисемітів рівнож явно в парляментї висказали свою проґраму зглядом Галичини в словах: »keinen Heller für Galizien!« А не треба забувати, що в своїм часї дневники лївиці назвали Поляків тими »Макіявелями«, що »вносять в австрийскі краї національний роздор за гроші з державного буджету«.

Хто має очи і уміє ними дивитись на внутрішні відносини Австриї, як они розвивають ся і до чого змагають, той признасть, що не о язикові права, а о геґемонію нїмецку борють ся нинї австрийскі Нїмцї з лївиці. »Charte blanche«, яку подавав Полякам др. Хлюмецкий давнїйше вже і в часї засїдань делеґаций в Пештї, а котру пос. Рутовский (в Słow-і Polsk-ім) радив чим скорше записати постулятами — ся charte blanche була лише хитра приманка для Поляків, щоби розбити правицю, а на руїнах парляменту здвигнути прапор геґемонії лївиці.

Поляки зробили проте добре, не сполучивши ся з лївицею, а полишивши собі »свобідну руку« в найблизшій будучности. Так принайменьше судимо ми, спостерігаючи розвій австрийского заколоту холоднокровно і з повною обєктивностию.

Пролив крови.

Події в Китаю поступають так скоро, що кождий день приносить з собою якусь страшну новину. В суботу мин. тижня розніс телеґраф по Европі сумну вість, що анґлїйске посольство впало в руки зревольтованої товпи в Пекінї. Схоронені там Европейцї бороли ся через вісїмнайцять днїв з безчисленними ватагами Боксерів та китайского війска. Ждали на поміч, але на дармо. Не стало живности, вийшла амуніция —

2

НАГУЛА.

(Сїльский образок. Написав о. Ф. Мешко).

(Далї).

— Звідки дістав-єсь гроші? — ненадійно запитав Яця, що стояв на подвірю біля хлїва.

— Менї дали дядько Синиця! — очевидно заклопотаний відповів Яць і тупо глядїв на землю проти себе.

— Брешеш! Дядько Синиця вже від тижня хорі...

— Нї, нї, не дядко! — поправляв Яцко більше занепокоєний і перестрашений. — Нї... я собі тільки так сказав... Я найшов на дорозї коло церкви!

— Брешеш!

— Знайшов, дядьку... знайшов!

— Брешеш... брешеш... брешеш! — крикнув Іван гнївний і роз'ярений.

— Нї, дядьку, справдї не брешу! Вірте, що правду кажу! — впевняв »нагула«. Піднїс великі, чорні очи, перестрашений глянув на розлюченого господаря і поволи поступав в зад.

— Га, ти лїнива товарино, ти... а будеш говорити правду чи нї? — закричав Іван і ударив здоровенною рукою з цїлої сили Яця в лїве лице.

— Ай! — застогнав і вхопив ся за голову.

— Будеш говорити правду? — кричав розбішений господар і ударив в праве лице.

— Буду, дядьку... буду... — шептав з плачем Яць і держав ся руками за голову. — Так, я взяв. І хочу вам віддати... усьо совісно віддам...

— Як віддаш, ти злодїю негідний... неробо! — лютив ся Іван і обкладав нещасного »нагулу« пястуками.

Яць кричав мов нїмина і звивав ся під тяжкими ударами. Коли они не уставали, скочив в бік і утїкав через підвірє, дорогу і леваду до лїса.

Господар кричав за ним, мовби »нагула« украв йому половину майна.

* * *

Прийшов вечер, Яцка не було дома.

— Де подїв ся той волоцюга... лїнива товарина? — сердила ся під вечір господиня.

— Щоби більше і не вертав. І так нїчо не не робить. Тільки їсть і... краде... Нехай іде, куди хоче!

Яць сидїв в лїсї, опертий о грубе дерево старого бука. Лице закрив собі великими, жилястими, червоними руками, та видно було, що розбурхана кров неспокійно кружляла в його жилах.

Задумав ся тяжко над своєю недолею.

Кругом нього було темно. Серед спокійної, темної ночи тихо-тихесенько, то знов голоснїйше шелестїло листє на деревах...

Небо було хмарне, а гень далеко на темно-сивім зводї мигнув огник звинної блискавки.

Як кругом нього, так і в серцї Яцка було темно і бурливо. Скривав в ньому чорні, погубні наміри.

Прийшла йому на думку недоля, що пережив в Загірного і взагалї в свойому житю. Пригадував собі старанно усї темні хвилї нужденного житя з минувшости, витягав їх з непамяти на верх, хотїв в дусї ще раз їх пережити, щоби напоїв серце і душу новим гнївом до домашнїх, новою враждою і смертельною отруєю для цїлого сьвіта, для цїлої людскости. Весь сьвіт — думав в своїй розгорячений голові — є йому ворожий. Весь сьвіт винний його недолї. Таж з нього усї без виїмку ругали, усї сьміяли ся і рівнали його з єством, що стоїть далеко низше від иньших людий і не має права до житя.

До тепер був — нї, він робив — мов кусень дерева і на зверх виглядав зовсїм без чутя. Одначе в серци відчував усьо зло, що

прийшов конець. Китайска товпа вдерла ся до середини, вирізала в пень Европейців, а опісля підпалила будинок посольства, в пожар покидала трупи »білих чортів«. Доносять про страшні сцени, які розіграли ся там між сими мучениками цивілізациї і християньства. Мужі стріляли до власних жінок та дітий, щоби не лишити їх на муки і збиткованя Китайцям.

Жостокість Китайців звернула ся так само против своїх спів-горожан, які приняли було християньску віру. Вишукували для них найстрашнійші роди смерти. Палено на огни, рубано кусниями, збитковано ся і в сей спосіб страчено 500—600 Китайців, а майже других тілько казав стяти кн. Туан. Китайці допускають ся страшних жостокостий також на ранних, а виступають всюди з великим завзятєм. Коли ще в р. 1874 в війні з Японією, они утікали перед армією, як стадо нацолоханих овець, то тепер борють ся з львинею відвагою.

Показує ся, що Китайці вже від довшого часу приготовляли ся до війни. Сеймур, вертаючи до Тієнтсіну, разом з увільнившим єго російским відділом, здобув по дорозі китайский арсенал коло Тієнтсіну, в якім найшов оружє і амуніцию найліпшого роду і найновійших системів в вартости коло двох міліонів фунтів штерлінґів. Однак між провідниками тих орд нема єдности ані пляну. Кн. Туан, що захопив найвисшу власть для себе, найшов послух лише у части західних та північних віцекоролів. Полудневі з Лі-Гунґ-Чанґом на чолі, заявили готовість охоронити чужинців перед ворожнею своїх підданих. Але рух противний Европейцям іде з долини і ширить ся та розрастаєсь до розмірів релїґійної війни. Тому не знати, як довго можуть приклонні Европейцям віцекоролі заховати своє становиско супротив них і опиратись натискови з гори від кн. Туана і з долу від розфанатизованої черни.

Супротив сего европейскі держави торгують ся, яка з них має зробити порядок в Китаю. Анґлія хотіла би чужими руками гасити пожар, бо у неї все горить в Трансвалю та не хоче потахнути, спихає на Японію місию примиреня Китаю. Франция чекає, що скаже єї союзничка Росия, а Росия і сама не хоче задиратись з Китайом, для якого завсігди була приятелькою і покровителькою, та не хоче припустити Японії до розширеня свого впливу в Китаю збройною рукою. Росию винять тепер, що она винна нещасливим подіям в Пекіні, та роблять єї відвічальною за дальші наслідки такої хитливої політики. Становиско російского правительства стає тим чуднійшим, що на ділї російскі війска показали ся найрухливійшими в поборюваню китайского повстаня та свої успіхи окупили найбільшими стратами з усіх европейских держав. Daily Express доносить з Чіфу, що не підлягає сумнївови, що російский відділ зложений з 3000 людий, який ще 11. червня вирушив з Тієнтсіну і до тепер не дав про себе жадної чутки, окружили Китайці та знищили цілковито. Здає ся, що сей відділ стрітив ся з китайским війском, яке в силї 30.000 людий находить ся тепер в місцевости Лю-фа, та приготовляє ся до маршу на Тієнтсін.

Оден цїсар Вільгельм показав ся енерґічним і рішучим полководцем. Не оглядаючи ся на нікого, на вістку про убитє свого посла вислав до Китаю сильну ескадру для пімщеня сего нечуваного злочину. Тепер сей злочин виконано і супротив других держав, не виймаючи і Росиї. Такого нарушеня міжнародного права супротив безпеченьства заступників державних не знає істория. Чи в виду сеї події і другі держави виступлять так енерґічно? - покаже найблизша будучність. Але і тоді навіть їх фльоти прибули би хиба аж за два місяці до кикитайских пристаний, бо стілько триває плавба морем. А до сего часу повстанє може захопити цїлий Китай і знищити решту тих умірковaних елєментів, що не прилучили ся до поклику »вирізаня чужинців«.

йому заподіяв сьвіт, що нанесло житє Може відчував не так, як другі люди — але таки відчував...

Остання подія збудила в його серци знов нове чутє. Оно наповняло чим-раз більше і більше серце і душу, оно скоро похолонуло цїле його єство.

Се немов порушив хтось в його серци до тепер спокійну, незнану жилку, що рівночасно почала бити і ділати. З неї плило по цїлому тїлї нове житє. Чув ся иньшим, відродженим, зовсїм новим чоловіком. Нові гадки його оживляли, нові вислїди роїли ся по голові і були предметом тяжких, темних і погубних мрій і постанов.

Так... так... тепер йому ясно: Хоче мести. Він може ся мстити, грізно мстити — над Іваном, над сусїдами, над цїлим селом, над всїми... всїми...

Почув в собі незвичайну, надлюдску силу. Мовби злі духи запалили в його серци тоту злобну гадку — підсунули нагубну іскорку в солому — они його кріпили і ділали в цїлім єстві.

Голосно, коротко і сухо зареготав ся.

В души добачав при тім якийсь дивний тягар. Але не міг поняти, чи се пуста утіха, чи смертельний страх.

Зірвав ся сильнїйший вітер. Ліс шумів голоснїйше. Дерева скріпили...

Далеко — далеко мигали на небі то довгі, то короткі блискавки.

* * *

(Далї буде).

З політичного поля.

Після »Grazer Volksblatt-у« залишило правительство намір, октроювати парляментови новий реґулямін. Др. Кербер, сказано в орґані стирийских консерватистів, скличе ще в осени парлямент на послїдну пробу. Наколи би проба не вдала ся, тоді аж можна би подумати про розвязанє парляменту. — По нашій гадці октройованє реґуляміну просто неможливе вже длятого, позаяк реґулямін не є ніяким законом. Правительство могло би лише предложити парляментови проєкт до зміни реґуляміну.

»Öster. Volksztg.« пише про ситуацию: Хоч др. Ебенгох, проєктуючи октройованє язикового закона і реґуляміну, взяв свою рецепту до санациї парляменту з аптики Ґрабмайра, то таки не пересьвідчив він нас, що ся рецепта уздоровить Австрию. Др. Ебенгох надіє ся, що в парляменті витворить ся коаліция »умірковaних«. Деж суть ті умірковані елєменти? Хто домагає ся октройованя реґуляміну і язикового закона, той сам не може вже причислювати себе до »умірковaних«. Сеж революция з гори. Насильством нічого не вдіємо. Насильними средствами можемо лише прискорити смерть недужого парляменту. — Як звісно, то др. Кербер вибрав вже иньшу дорогу до санациї парляменту і ми можемо бути певні, що рецепта д-ра Ебенгоха (колишного фельдвебля австрийскої армії, а нині краєвого маршалка) буде зложена ad acta. Даром говорив Ебенгох майже годину з цїсарем в Ішли.

Орґани Старочехів накликують Молодочехів зовсїм справедливо до поздержливости. В однім з тих орґанів читаємо: Виборці можуть бути радикалами, але посли мусять бути розумними і статочними. Політика »там-таму« не спасе Чехів. Лише змірковaність зможе довести до порозуміня, воскресити назад правицю і відперти надмірні аспірациї лївиці. Вічева політика не є ще державною політикою.

Петербурский »Kraj« каже до ситуациї: Все лихо в Австриї пливе зі змінчивої політики рішаючих сфер. По Гогенварті з фундаментальними артикулами і коронациєю цїсаря ческим королем прийшов централїст Ляссер, по Баденїм — Клярі. Один дає, другий відбирає. Раз видко змаганє до федерациї, другим разом змаганє до централїзму. Впрочім, в Австриї не було нїколи змагань до федерациї коронних країв. Федерациєю названо лише хибно рівноправність народів.

»Ostdeutsche Rundschau« Вольфа виступила на днях з острим протестом проти автономії Триденту, кажучи, що автономія Італїянців в Тироли значить одно, що смерть (?) тирольских Нїмців. Обструкциї Італїянців не треба бояти ся.

І »Ґалїчанїн« заговорив на днях про ситуацию. Орґан галицких москаликів думає, що безпосередні загальні вибори уздоровили би Австрию і завели або національну автономію, або федерацию. — Де кум, а де коровай?

На днях говорив словіньский посол Венцайс перед своїми виборцями в Брезовици коло Любляни. Бесїдник остро осудив ческу обструкцию і заявив, що наколи би Чехи і дальше хотїли спиняти активність парляменту, то »полудневі Славяни мусїли би вести самостійну, независиму полудново-славяньску політику, розуміє ся, з узглядненєм всеславяньских інтересів в Австриї«. Віденьска »Information« коментуючи висказ пос. Венцайса, додає від себе, що ческа обструкция розбиває австрийских Славян, бо виробляє в них центрифуґальну силу. Чехи повинні мати на оці не лише інтерес свого народу виключно, але і узглядняти інтереси других австрийских Славян. Таж Чехи одержали доси найбільше подарків від правительства через те, що їх змаганя піддержували прочі Славяни завсїгди з всею солїдарностию. Еґоїзм ческий може розбити славяньску солїдарність. Чехи повинні тямити, що другим славяньским народам жиє ся гірше в Австриї. — З замітками »Information« мусимо — на жаль — годити ся. Доси дїйсно так було, що Чехи при правици і через правицю зискували найбільше, а найменьше дбали про інтереси своїх найщирійших союзників. »Нова правиця« змінила проте в дечім проґраму правиці, сказавши собі, що для удержаня славяньскої солїдарности на будуче треба буде національну рівноправність переводити практично і зірвати рішучо з теориєю колишної правиці.

Новинки.

— **Календар.** Ві второк: гр.-кат. Самсона; рим.-кат. Амалії. — В середу: гр.-кат. Кира й Івана; рим.-кат. Пеляґії.

— **Іменованя.** Мінїстер просьвіти іменував учителя гр.-кат. релїґії в муж. школї виділовій в Сокали, о. Александра Грицика, учителем гр.-кат. релїґії в тамошній муж. семинариї учительскій, а о. Йосифа Боришку, учителем рим.-кат. релїґії в тій самій семинариї.

— **Дирекция Товариства взаїмн. обезп. »Днїстер«** потребує 4 практикантів. Поданя заосмотрені в сьвідоцтва шкільні і опис дотеперішного занятя (curriculum vitae) належить вносити до Дирекциї Товариства взаїмн. обезп. »Днїстер« у Львові, Ринок ч. 10.

— **Проґрама** концерту, устроєного в Чернівцях в салї музичного товариства дня 12. липня 1900 тенором нїмецкої опери в Празї Евгениєм Гушалевичем: 1. Пісні Лисенка. — 2. Рішарда Ваґнера пісня з опери Meistersinger von Nürnberg 3. Гра на фортепянї. — 4. Ґунода арія Ромеа з опери Ромео і Юлія. — 5. Ваґнера пісні коваля з опери Siegfried. — Павза. — 6. Монюшка арія з опери »Галька«. — 7. Гра на фортепянї. — 8. Ваґнера оповіданє з опери Lohengrin. — 9. Верді пісня з опери Трубадур. — Початок о 8. год. Чистий дохід призначений на бурсу »Народного Дому« в Чернівцях.

— **Від о. д-ра Ґробельского** одержали ми слїдуюче письмо з просьбою о уміщенє: В інтересї правди констатую, що неправдою є, мовто я в недавній моїй заяві »обидив якісь там тисячі а тисячі руских людий«. Я лише висказав обуренє на тих добре менї знаних, що криють ся нужденно за параван »Monitor-a«, щоби мене з'огидити та тим способом »форсувати« дорогу будучому епископови станиславівскому. Сеж признати мусить кождий, чи він Русин чи »русскій«, що такий спосіб поступованя уймає в високій степени повазї нашої Церкви. А що така, а не друга, була цїль славнозвісної виміреної проти моєї особи дописи в »Monitor-i«, на се я маю... письменний доказ, — яким можу кождому цїкавому служити — з виразною стампілїєю почтовою.

Именно ще в місяци маю одержав я письмо з погрозою, що наколи не зречу ся (?!) кандидатури на річ »гіднїйших«, то буду осмарований в »Monitor-i«. Чи се було »сановно«, питаю ся тих, що менї хотять давати лекциї »сановности«? Та я їм помимо того бажаю з цїлого серця певного а скорого »авансу«, о котрий я — Богом сьвідчу ся — нїколи і через нїкого не старав ся, бо менї сего до щастя не потреба, як може кому другому. Специяльно що-до епископства в Станиславові, то я не приняв би навіть сего достоїньства, хиба під условєм »значительної реконструкциї« консисторского персоналу, без котрої о хосенній працї для церкви і народа і бесїди бути не може. Показує се аж надто 15-лїтна істория станиславівскої епархії.

Чи »Галичанин« переходить надомною до порядку дневного, чи нї, се менї вповнї байдуже. Я в цїлім житю моїм для себе жадної протекциї нїколи не потребував, то і тепер єї не потребую, а найменьше від »Галичанина«.

— **З Товариства »Просьвіта«.** В місяци червни внесено поданя до намісництва о заснованє но-

вих читалень »Просьвіти« в отсих 6 громадах: 1) В повіті Цїшанів: Люблинець-новий; 2) пов. Львів: Зашків; 3) пов. Мостиска: Арламівска Воля; 4) пов. Підгайцї: Семиківцї; 5) пов. Жидачів: Лютинка, Мельнич. Від нового року повстало нових читалень »Просьвіти« (заложених або закладаючих ся, а до намісництва зголошених) 62. Всїх читалень »Просьвіти« є тепер 880. Найбільше читалень »Просьвіти« (понад 30) є в повітах: Перемишль 45, Рогатин 40, Стрий 38, Борщів 36, Золочів 34, Львів і Тернопіль по 31. Найменьше читалень »Просьвіти« (понизше 10) є в повітах: Лїско і Сянок по 3, Добромиль 5, Цїшанів 6, Самбір 7, Снятин, Косів і Турка по 8. — Нових членів вступило до »Просьвіти« в місяци червни 72, а від Нового року 882. В тім самім часї 1899 року вступило нових членів 567, 1898. року 841, 1897. року 962, 1896. року 493. Всїх членів вступило до »Просьвіти« від єї завязаня по конець червня с. р. 12.928. За місяць червень вийшла книжочка п. з. »Ярема, оповіданє з запорожского житя«.

— **Народний руский театр** дасть в Мостисках лиш 9 вистав, почавши від 10. с. м. Репертуар такий: 10. с. м. «Кляте серце» образ народний зі сьпівами і танцями Тобилевича; 12. с. м. «Бідне дївча» оперета Куна; 14. с. м. «Баби» комедия Пшибильского; 15. с. м. «Запорожець» і «Вечерницї» Артемовского-Нїщиньского; 16. с. м. «Дзвони з Корневілю» оперетка Плянкета; 17. с. м. »Ямарі» оперета Целлєра; 19. с. м. «Вихованець» комедия Янчука; 21. с. м. «Торговля жемчугами» а 22. с. м. «Барон циганьский».

— **В 40 лїт по матурі**. Дня 3. червня відбув ся у Львові з'їзд шкільних товаришів, котрі в 1860 р., покінчили львівску академічну (тепер руску) ґімназию. Із 23 запрошених учасників явило ся 16, в віцї 58 до 62 лїт, в їх числї 7 Русинів, 8 Поляків і оден жид; именно: катехит ґімназиї Франц-Йосифа о. Онуфрий Лепкий, професор рускої ґімназиї Юлїян Романчук, адвокат др. Ст. Білиньский; надв. совітник Іван Гільд, адвокат др. Рабе, канонїк кс. Андр. Свистерский, совітник суда Владисл. Франк — всї зі Львова, а з поза Львова: сов. суда Ем. Волошиньский, оо. Ілия Мардарович, Евгений Омеляньский, Ілярий Пачовский, Лонґін Скалиш і Тома Шумило, поміщик і сойм. посол, Ст. Білоскурский, поміщик Альфр. Вебер і надв. совітник в Відни др. Едвин Плажек. В торжестві брав участь тодїшний професор акад. ґімназиї др. Йос. Шараневич, одинокий із живучих в Галичинї, бо ще жиє оо. Лука Цибик і Маркел Попель в Росиї. Торжество почало ся богослуженєм в костелї Бернардинів, де 40 лїт тому ученики академічної ґімназиї в недїлї і праздники ходили на богослуженя. Потім відбуло ся спільне снїданє. Учасники з'їзда фотоґрафовались разом, а опісля удали ся на спільний бенкет.

— **Росийский консулят у Львові**. Секретар, що має заступати консуля, перебуває в околицї Львова на сьвіжім воздусї і почавши від нинї буде приїздити що другий день до Львова на урядованє.

— **Вчерашна прогулька до Тухлї**, яку устроїло Товариство вакацийних кольонїй, не повела ся як слїд. Звиж півтора тисячи осіб виїхало двома поїздами зі Львова серед дощу, з дощем приїхали до Тухлї і з дощем вернули назад пізною ночию до Львова.

— **З Америки до рідного краю**. О. Стефан Макар, руский сьвященик з Mt. Carmel, Pa., відїхав до Галичини на 3 місяцї дня 30. червня анґлїйским кораблем »Lucania«. На час єго неприсутности о. Ів. Констанкевич з Шамокін переймив управу мт.-кармельскої парохії. По упливі тримісячної відпустки о. Ст. Макар верне назад до Мт. Кармель, Па.

— **Австрийцї в Пекінї**. О скілько звісно, то в Пекінї находили ся такі австро-угорскі горожани: Посол др. А. Ростгорн, єго заступник Натієста, 30 жорнїрів під проводом получника Коллєра, три австро-угорскі торговельні фірми і кількадесять горожан будьто при посольстві, будьто в містї.

— **Ебенгох в хлопотах**. Нїмецкий радикалїзм закрав ся вже і в область резиденциї д-ра Ебенгоха, хоч він враз з радикалами »умучував« Чехів. Пригода така, що нїмецкі радикали переперли в своїм часї ухвалу міста Лїнцу, щоби улицю Lustenau перехрестити на улицю Бісмарка. Др. Ебенгох яко маршалок краю засистував ухвалу міскої ради, але рада віднесла ся до державного трибуналу і запротестувала проти зрішена кр. маршалка, назвавши се зрішенє самоволею. Онодї відбула ся розправа в трибуналї, а на днях вийде зрішенє. Чи в користь радикалів?

— **168 жидів** перепущено на днях з Румунії в границї Буковини, а то за личною інтервенциєю пос. Штравхера, котрий віднїс ся телєґрафічно до мінїстерства. Жиди ті мали лише переїхати через Буковину, щоби поселити ся в Америцї. Чи дїйсно так стало ся? — сумнїваємось на підставі давних досьвідів.

— **Рільничо-лїсний кружок** слухачів академії земельства у Відни перестерігає молодих матуристів перед вписуванєм ся на сю академію, а тб з огляду, що на разї нема найменьших виглядів на державну службу задля переповненя.

— **В Тернополи** відбула ся онодї судова розправа проти двох поліциянтів обжалованих о крадїж підчас повненя нічної служби. Обох поліциянтів Луцика і Остапчака засуджено на 6 місяців вязницї, а їх помічника Андрущишина на 3 місяцї.

— **Великоміська картинка**.

Дивіть на кралю, що там ходить:
Під сподом шовки шелестять,
А з верха лелїтки блестять...
Всїх очи за собою водить!
Бо личко біле як з лилеї
І волос наче золотий,
В очах пала огонь дивний
І запах фялків коло неї.
Панї на нїй студ'ють моду,
Такий у неї шик і крій,
Панове, як той чмелїв рій,
Біжуть та подивляють вроду.
А там на скрутї тротуару
В чорненькій спідници стоїть
Убога жінка старших лїт
Та просить смирно з ласки дару.
Нїхто на неї не погляне,
Нїхто не дасть їй пятака,
Бо сеж доскучно, як така
Жеброта серед міста стане.
Чогож так краля спаленїла,
Що жар обляв лице нїжне,
І витягнула портмоне
Та до жебрачки підступила?
— Чого ви йдете в середмістє?
— Бо там ще більш людий лихих.
— Ось, трохи маєте дрібних
— І більше, мамо, тут не лїзьте!

— **Убійство посла**. В наслїдок смерти, якої пожили посли в Пекінї, часописи пригадують побідну подію убійства росийского посла в Персиї в 1829. роцї. По нещасливій перскій війнї рік передше вислав цар Николай до Тегерану як надзвичайного посла, Грибоєдова, знаменитого дипльомата і драматичного автора, котрого комедия п з. »Біда тому, хто має розум« ще до нинї удержала ся в репертуарі. Перси розлючені програнєм війни, порішили убити росийского посла. І дїйсно юрба народу напала ся дня 12. лютого 1829 р. на амбасаду, здобула єї і убила посла та цїлий персонал зложений з кільканацяти осіб. Грибоєдов числив ледви 35 лїт. Персия дорого оплатила сей злочин. Більше як 40 винних засуджено на смерть, а державний скарб заплатив Росиї 30 мілїонів рублїв відшкодованя.

— **З під росийского кнута**. З Петербурга доносять, що завішено фінляндске видавництво »Ніяпрессен«, чотиром фінлядским дневникам удїлено упімненя, а двом поручено змінити редакторів. — З Гельзінґсфорту телєґрафують, що одинацятьох сенаторів зложило свою гідність, а по їх уступленю оголосив сенат царский указ, на підставі якого вводить ся росийский язик як загальний в фінляндскій адмінїстрациї.

— **Дрібні вісти**. В Космачи коло Пістиня відкрито земний віск. — В Станиславові застрілив ся Анатоль Левицкий, укінчений кандидат учительскої семинариї. Причина самоубійства загадочна, тим більше, що Левицкий здав матуру. — «Кіевлянинъ» заперечує вість, будьто би вже прихоплено убійників бл. п. Володкевичевої. Доси їх ще не найдено і мабуть слїд по них загине, бо в Росиї майже нїколи не удає ся викрити убійника.— На станиславівскім двірци підчас пересуваня ваґонів льокомотива смертельно ранила пересувача Стефана Войцєховского. — В Краслїцах онодї дало ся чути сильне землетрясенє. — В Яворові тамошний бурмістр п. Фердинанд Паар зрік ся своєї гідности. Урядованє обняв тимчасово віцебурмістр др. Гібль, котрий також зрезиґнував був перед двома місяцями, але міска рада доси не приняла єго резиґнациї. — На віденьскій біржі наступив зглядний спокій в наслїдок численних припоручень з провінциї.

Наука, штука, лїтература

— *Франц Мешко*: **Драма на селї** повість, з словіньского переклав Ілько Кузїв. (Відбитка з »Руслана«). Львів, 1900. Накладом перекладчика і с-ки. Цїна 70 сот. — Набути можна в Ставропіґійскій книгарни у Львові.

— *Орест Авдикович*: **Метелики**. Львів, 1900. Накладом А. Хойнацкого. Набути можна в Ставропіґійскій книгарни по цїнї 1 К. 80 сот.

Телєґрами.

Відень, 8. липня. »Grazer Tagblatt« доносить з Триєсту, як каже з певного жерела, що по одному баталїонови 87. п. п. і 97. п. п. одержало розказ приготовленя ся до виїзду до Китаю. Ся вість видає ся неправдоподібною.

Відень, 9. липня. »Sonn- u. Montags Ztg.« доносить, що становиско намісника долїшної Австриї ґр. Кільмансеґа є захитане, та що він має уступити ще с. м.

Букарешт, 9. липня. Санїтарна рада признала зачумленими вілєєти Трапезонт і Аідін раром з сумежними повітами і Смирною. По мисли сего ореченя заряджено як найострійші міри осторожности.

Ґмунден, 9. липня. Цїсар Франц Йосиф прибуде тут завтра у вівторок о год. 10. рано на вінчанє архикняжної Мариї Людвики кумберляндскої з князем Максом баденьским.

Льондон, 8. липня. Вісти про здобутє анґлїйского посольства в Пекінї та вирізанє коло 2.000 схоронивших ся там Европейцїв, потверджують ся. Кн. Туан дав наказ вибити всїх Китайцїв, що приняли були християньство. Упало їх звиж 5.000. Також казав кн. Туан стяти голову 4.000 китайским горожанам, що осьмілили ся внести до него петицию, щоби запобіг дальшому проливови крови.

Берлин, 9. липня. Вюро Вольфа доносить з Тієнтсіну: Росийскі війска острілювали дня 2. с. м. китайску лїльницю Тієнтсіну, однак без успіху. Сили европейских війск виносять 10.000 людий. Дня 3. с. м. китайскі війска бомбардували осаду чужосторонцїв в Тієнтсінї. Жінок та дїтий казав віцеадмірал Сеймур вивести до Таку.

Петербуг, 9. липня. Після »Правіт. Вєстнїка« сили міжнародних війск в Тієнтсінї і Таку числять 20.000 людий. Натомість адмірали оцїнюють число китайских повстанцїв на териториї межи Таку, Тієнтсіном а Пекіном на звиж 150.000.

Льондон, 9. липня. Бюро Райтера доносить що 20.000 Японцїв удасть ся сейчас до Китаю.

Льондон, 9. липня. Депеша маршалка Робертса з Преториї доносить, що ґенерал Булєр прибув туди дня 7. с. м.

Льондон, 9. липня. Маршалок Робертс доносить з Преториї з дня 7. с. м., що 800 анґлїйских полонників, межи якими нема нї одного офіцира, випущено на волю. Освободжені находять ся в дорозї до Лєдісміс.

Льондон, 9. липня. До бюра Райтера телєґрафують з під Вляксприйт: Боери заатакували ґенерала Брабанта, однак він відпер їх і заняв Дорнберґ.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ і СТАТИСТИЧНІ.

Замкненє рахунків »Краєвого Союза кредитового«, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць червень 1900 року:

Стан довжний:

1. Удїли	22.367	кор. 12	сот.
Фонд резервовий . . .	699	„ 96	„
2 Вкладки щадничі:			
Стан з 1. червня 244.986·82 к.			
вложено . . . 20.626·18 „			
винято . . . 4.253·11 „			
Стан з 30. червня . . .	261.359	„ 89	„
3. Сальдо відсотків	5.342	„ 51	„
4. Специяльна резерва . .	96	„ 86	„
5. Непіднята дивіденда з р. 1899	578	„ 16	„
6. Решта з чистого зиску з р. 1899	91	„ 88	„
Сума .	296.530	кор. 38	сот.

Стан чинний:

1. Удїлені позички:			
Стан з 1. червня 226.275·48 к.			
сплачено . . 2.491·— „			
удїлено . . . 54.052·05 „			
Стан з 30. червня . . .	277.836	кор. 53	сот.
2. Движимости	754	„ 10	„
3. Льокациї	4.958	„ 55	„
4. Папери фонду резервового і резерви специяльної	697	„ 05	„
5. Кошти адмінїстрацийні .	195	„ 59	„
6. Готівка в касї з 30. червня	5.283	„ 52	„
9. Друки для товариств кред.	811	„ 04	„
Сума . .	290.536	кор. 38	сот.

Векслї . .	92.540·68 к.
Товариства	61.770·— „
Скрипти .	89.753·80 „
Conto corrente	33.772·05 „
	277.836·53 к.

Членів прибуло 5, убуло —, остає з кінцем червня 1900 р. 289 членів з 463 декларованими удїлами в сумі 23.150 кор.

Стопа процентова від вкладок $4^1/_2$%, від позичок $5^1/_2$% до 7%.

Львів, дня 1. липня 1900.

Дирекция.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	до Львова — приходить о годині	
	6·10		з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
	6·20		з Чернівців (Іцкан, Гаваду), Станиславова
	6·46		з Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк
	7·45		з Янова
	7·40		з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
	8·00		» » на дв. головний
	8·05		з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия
	8·15		з Сокаля, Рави рускої
1·35	8·50		з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.
	11·45		з Ядослава і Любачова
	11·55		зі Станиславова (Керемезе, Потутор)
	12·55		з Янова
	1·15		зі Сколього, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.
	3·14		з Бругович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.
2·20	5·17		з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
2·35	5·40		» » » на дв. голов.
	5·45		з Кракова
1·45	5·55		з Чернівців, Іцкан
	6·00		з Сокаля, Белзця і Любачова
Ніч			
	7·24		з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)
	8·28		з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв)
	8·50		з Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.
	9·23		з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.
8·40 2·31	9·45		з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова
12·20	10·00		з Чернівців. Букарешту, Гусятина, Потутор
	10·15		з Лавочного (Пешту) Хирова
	10·12		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10·30		» » на дв. голов.
	12·05		зі Стрия, зі Сколього від 1. мая до 30. вер.
	3·12		з Підволочиск на дворець Підзамче
	3·35		» на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	зі Львова — відходить о годині	
	6·25		до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
1·53	6·30		до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
2·08	6·43		» » » дв. Підзамче
	6·35		до Станиславова, Пдвисокого, Потутор
8·30 2·55	8·40		до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	9·00		до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	9·15		до Янова
	9·25		до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
	9·42		» » дв. гол.
2·55	9·55		до Чернівців, Станиславова
	10·20		до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
	1·25		до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділї і сьвята
	2·15		до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділї і сьвята
	3·05		до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
	3·15		до Янова щоденно від 13 мая до 16. вер.
	3·26		до Брухович щод. від 1. мая до 16. вер
	3·30		до Ряшева, Хирова, Любачова
Ніч			
	6·10		до Станиславова
	6·13		до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марця 1901 щоденно
12·40	6·30		до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	6·50		до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	7·10		до Тернополя дворець головний
	7·33		» дворець Підзамче
	7·25		до Сокаля і Рави рускої
	7·48		до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
	9·12		до Янова від 1. мая до 15. вересня
2·51	10·40		до Чернівців і Іцкан
	10·50		до Кракова, Відня, Варшави
	11.00		до Підволочиск, Бродів дв. голов
	11·25		» » дв. Підза
	4·15		до Кракова Відня. Берлина, Самбора
	4·45		до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.

ЗАМІТКА: Година числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.
Час середно-европейский різнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць держ. (Львів, ул. Красїцких ч. 5) уділяє поясьнень в справахзе лізничих, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принимає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принимає до переховання папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем. де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділї депозитовім.

Товариство взаїмного кредиту „ДНЄСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5½ % і 1% додатку на кошта адміністрацийні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителїв або за інтабуляциєю, над 500 корон тілько за інтабуляциєю на першім місци, до сплати в ратах на 3 до 10 лїт. Сьвященики, не посїдаючі реальностий, мусять крім поруки двох ручителїв предложити еще полїсу житєву; обезпечитись можна через «Днєстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінаций.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентованя від **членів і третих осіб** по **4%**.

Удїл членьский виносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тілько член обезпечений в »Днєстрѣ«.

Інформациї уділяє Дирекция листовно або аґенти Товариства взаїмних обезпечень «Днєстеръ».

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Інформациї і посередництво до заключеня ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЄВИХ в найкористнїйших комбінациях.

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНЄСТЕРЪ“

перше і одиноке руске Товариство асекурацийне, **припоручене** Всч. Духовеньству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариятам** всїх **трех** епархій, обезпечає будинки, урядженє домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зернї і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід огневих**.

Стан фондів ґваранцийних з днем 31-го грудня 1899 виносить:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.
Резерва премій	148.480	„	—	„
„ специяльна	1.684	„	80	„
Фонд основний	72.000	„	—	„
„ емеритальний	18.166	„	60	„
				486.145 кор. 92 сот.

Тарифи »Днєстра« дуже умірковані, услівя обезпечень корисні, а шкоди лїквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року виносили виплачені **шкоди** 1,669.565 кор. 38 сот. **Полїси** »Днєстра« приймає **Банк краєвий** і **Каси ощадности** у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Снятинї, Городенцї, Теребовли і Залїщиках при **позичках** гіпотечних.

На житє можна обезпечитись **через »Днєстръ« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає найкористнїйші услівя представляє своїми фондами найбільшу ґваранцию і видає полїси і квіти в рускім язицї. **Зголошеня** о уділенє аґенций в окрестностях, **де нема** близько аґентів »Днєстра«, **приймає ся**.

»Днєстеръ« виплатив аґентам по конець 1899 р. провізиї **216.714 корон**.

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«)

Пожички для членів Тов. взаїм. обезп. і взаїм. »Днєстеръ« на 5½ % і 1% додатку на кошта адм.

Артистичне заведенє ритовниче малярства шильдів.
відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч аптики Вп. Міколяша).

Виконує дуже красно всїлякі роботи, а іменно: **печатки кавчукові і металеві** для громад і урядів парохіяльних. **Шильди мальовані** на шклї, дереві, блясї та полотнї. Всїлякі лякерованя, позолочуваня хрестів. **Таблиці і шильди ляні** з ріжних металїв, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

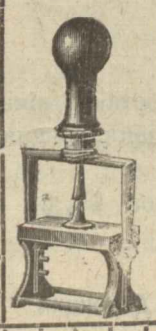

Ґравури на металю та дорогих камінях, **печатки, штанци, відзнаки, букви, моноґрами, герби** і **ґузики** до упряжи та лїбериї. **Марки печаткові**, бляшки шпунт. для броварів. **Нумератори і стемплї на датум.** Обцяги до пльомб, шабльони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

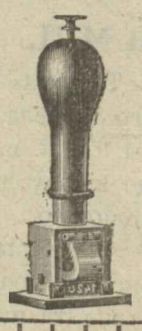

Цїнники даром і франко.

Всїлякі **КУПОНИ** і **вильосовані цїнні папері** виплачує без потрученя провізиї або коштів **Контора виміни** ц. к. упр. гал. акц. **БАНКУ Гіпотечного.**

Видає і відповідає за редакцию **Стефан Кульчицкий**.

З друкарнї В. А. Шийковского.